

In memoriam

Marjan Žilič, dr. med.**(1917–2009)**

Poslavljamo se od 93-letnega zdravnika, ki je svoje življenje živel v skladu s francosko modrostjo: *Zdravnik se neha učiti šele, ko umre*. Njegovo načelo se zrcali v širokem spektru dejavnosti, s katerimi se je ukvarjal.

Rodil se je leta 1917 v Logatcu načelniku železniške postaje in se po gimnazijski maturi v Ljubljani vpisal najprej na še nepopolno medicinsko fakulteto v Ljubljani v letu 1935, študij pa nadaljeval in končal v Zagrebu leta 1941. Po zdravniškem stažu, ki ga je opravil v Ljubljani, so ga italijanske okupatorske oblasti poslale službovat v Stari trg pri Ložu, od koder je po italijanski kapitulaciji odšel za referenta sanitete v Šercerjevo brigado. Ker je hudo zbolel, je postal terenski zdravnik na osvobojenem območju Brkinov, Krasa in dela Notranjske vse do konca vojne. Po končani vojni je delal kot vojni zdravnik v mornariški bolnišnici v Puli. Tam se je srečal s kolegoma dr. Franom Kraševcem in dr. Borisom Vidmarjem. Končno se mu je posrečilo, da se je demobiliziral in se vrnil v Slovenijo.

V Zdravstvenem domu v Radovljici je delal od leta 1956 do upokojitve v letu 1981 v splošnih ambulantah, na področju medicine dela in tudi kot direktor (1958–1969). Začel je specializirati medicino dela, kar je ob delu tudi končal. Vodstvo tovarn je prepričeval, kako pomembno je zdravje delavcev za kakovostno delo in ustanovil je prvi dispanzer za medicino dela na Gorenjskem. Poleg skrbi za zdravje ljudi pa je sodeloval tudi pri urejanju pokojninskega statusa delavcev.

Takšno, kot je bilo njegovo poklicno delo, je bilo tudi njegovo zasebno življenje. Vse nasvete, ki jih je delil drugim, je skušal upoštevati tudi sam, dokler ni obležal in nazadnje živel v domu ostarelih.

Deloval je v sekciji partizanskih zdravnikov in sekciji upokojenih zdravnikov Slovenskega zdravniškega društva. Za plodno delo je prejel več priznanj. Čeprav sedanji rod zdravstvenih delavcev v Radovljici ni imel priložnosti, da bi z dr. Žiličem sodelo-

val pri poklicnem delu, odkriva njegove sledi v ustnem in pisnem izročilu.

Dr. Marjan Žilič je bil odličen zdravnik, zlasti diagnostik, med bolniki v Radovljici izredno priljubljen, humanist in široko razgledan v kulturi. Rad je prevajal latinske izreke. Naj mu v slovo v imenu slovenskih zdravnikov zapišemo prevod Horacijevih verzov:

*Toda vsem se enkrat približa poslednja noč,
ko se po cesti smrti podamo v večnost.*

Niko Sadnikar, dr. med.